

страни; нъ да се направи така съ земята, то се знае, не може да бѣде. Въ рѣцѣ не може да се земе, па и не може да се раз-

гледа отъ еднажъ. Помислѣте си една муха да ходи отгорѣ по едно црѣковно кубе; тя мѣчно може да познае, че е валчесто кубе то, и много врѣме ште ходи по него, докѣ познае видътъ му. А човѣкътъ спротивъ земята, на която живѣе е, много по-малкъ и отъ самата муха спротивъ црѣковното кубе. Много врѣме човѣкътъ е ходилъ по земята, докѣ се договѣди, че Богъ ѝ е далъ видъ на едно голѣмо *кльбо*.

Който е ходилъ по морие или по широко равно поле, дѣто нито гора, нито планина му бѣркатъ да гледа наоколо, той е съгледалъ, че до едно мѣсто небо то като че опираще до земята. Не е за чудене, че люде ти прѣди да познаватъ истинний видъ на земята, имали на за плоска и околчеста и мислили, че земята има нѣидѣ си край, отъ който може и да се скочи: нъ къдѣ ште се скочи, никой не знавалъ. Наистина, имало и такъви разумни люде, които се усѣштали, че това нѣшто не е така и че земята нѣма край, както нѣма край и *кльбо* то; нъ такъви люде били малко и нао не имъ хващали вѣра. Нъ дошло врѣме, та люде ти се научили да праветь хубави кораби и зели да ходеть съ тѣхъ по морие то; тии много пѣти ходили отъ далече по-надалече и нийдѣ не нашли крайтъ на земята. Най-сетнѣ, нашли се такъви дързостни люде, които като трѣгнали отъ едно мѣсто, втврѣли, и безъ да се връштатъ назадъ, дошли на същото то мѣсто, отъ дѣто били трѣгнали. Съшто така може да стана и съ мухата, ако рече тя да обиколи едно кубе направо, безъ да се връшта назадъ: тя ште дойде най-сетнѣ на същото то мѣсто, отъ дѣто е трѣгнала.

ЗЕМНО КЛЪБО.

Кога видимъ една картина, на която е исписано, какъ ловець китътъ, казовами: и, колко е голѣмо това животно!